

Євангелізація та Місія
Великий Піст 2019
Діяльність на парафіях
Сесія "Благословення та мрії"

Пропонуємо священикам, які проводять парафіяльні збори, ознайомитися з текстом вступу.

Вступ

У червні минулого року, священики та делегати нашої Епархії св. Йосафата зібралися на конференцію на тему: "Встановлення Хрестів: Євангелізація і Місія в США». Конференція була присвячена оновленню парафій та створенню нових місій у регіонах Епархії, де ще не має наших парафій.

Під час Конференції делегати розробили конкретні пропозиції та директиви для парафій нашої Епархії св. Йосафата у сфері євангелізації та місійної діяльності. У нашій Епархії ми ставимо перед собою завдання продовжувати нашу місійну діяльність, зростаючи - і це є справжнім закликком до поклоніння.

З метою подальшого розвитку, наші парафії повинні навчитися переходити від суто господарської діяльності утримання парафій до місійної діяльності, плекаючи місійну культуру, навчаючи вірних і вітаючи інших які бажають до нас приєднатися.

Під час Великого Посту 2019 року (між неділями, 10 березня - 7 квітня 2019 року), прошу провести зустріч з парафіяльною громадою, щоб обговорити ці важливі пропозиції та директиви. Делегати з ваших парафій можуть допомогти вам у цьому процесі.

Сесію можна розділити на дві частини:

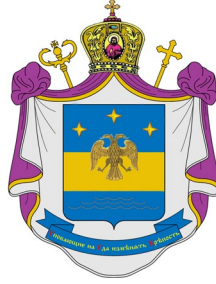
а. Назвати ваші благословення - Як ми виконуємо нашу місію євангелізації; особисто і у парафіях?

б. Наважтеся мріяти - увімкніть уяву: що може бути можливим для кращого виконання нашої місії як Церкви у сфері євангелізації та діяльності місії?

ЦІЛІ

Мета полягає в тому, щоб оживити наші парафіяльні спільноти шляхом євангелізації. Ми покликані пробудити серед віруючих слухання і відповіді на Керигму Євангелія Ісуса Христа; надихати їх на служіння та знаходження їхніх дарів і харизм, а також на підтримку місійної діяльності в парафіях; щоб ми могли йти і поширювати “Добру Новину” нашого Господа Ісуса Христа!

Після парафіяльної ради, будь ласка, надішліть до відома Владика Богдана Данила (не пізніше 1 травня 2019 року.) приклади кращих пропозицій та наступні кроки, які ваша парафіяльна спільнота планує здійснити, щоб ми могли поділитися цими кращими практиками з нашим духовенством і вірними Епархії.

Вступна молитва на парафіяльній зустрічі:

Молитва: *Царю Небесний, Утішителю, Душе істини, що всюди є і все наповнюєш Скарбе добра і життя Подателю, прийди і вселися в нас, і очисти нас від усякої скверни, і спаси, Благий, душі наші.*

Священик читає з Діянь апостолів:

Хто сприйняв Петрове послання, той охрестився. Близько трьох тисяч людей додалося до числа віруючих того дня.

Віруючі присвячували своє життя вивченню вчення Апостолів. Вони їли разом і молилися разом. Пошана до Бога перебувала в серці кожного з них, й багато чудес і знамень чинили апостоли. Всі віруючі були разом і ділилися всім, що мали. Вони продавали своє майно і власність, та розподіляли їх між усіма за потребою кожного. Щодня вони всім товариством зустрічалися в Храмі. Вдома вони розламували хліб і їли разом. І були вони щасливі й щирі серцями. Віруючі славили Бога і втішались з того, що всі люди добре ставилися до них, й щодня Господь додавав до їхньої спільноти тих, хто спасалися. (Дії 2:41-47)

Примітки для священика:

Попередній текст описує перші плоди проповіді Апостолів після зіслання Святого Духа: близько трьох тисяч людей були хрещені і щоденні нові послідовники були приєднані до тих, хто був спасений. Місіонерський характер ранньої Церкви настільки очевидний, що про це навряд чи треба говорити. Ми бачимо це в записах у Діяннях апостолів, як швидко проповідь Євангелія, яка поширилася по всьому цивілізованому світі. Ми читаємо в листах св. Павла та інших апостолів, яка проповідувалася новоствореним християнським спільнотам. Місіонерський характер Церкви також зображений через таких осіб як св. Андрій Первозваний, і як він привів свого брата Симона до Ісуса, або через Филипа, який покликав Натанаїля (Івана 1:

40-41, 45-46). Так само, слабкі та хворі ідуть і проголошують як Ісус вилікував їх: прокажений (Марка 1:45), глухо-німий (7:36), паралізований (Івана 5: 15). Місіонерський характер християнства навіть вплинув на грецьке слово εὐαγγέλιον (буквально: «Добра новина»). Коли відбувається щось хорошого, ця людина відчуває потребу поділитися цим з іншими.

А. Назвіть свої благословення

Як ми на даний час виконуємо нашу місію євангелізації на індивідуальному рівні та як парафіяльна спільнота?

Той, хто хоче бути прикладом для інших, повинен спочатку подивитись на себе.

Св. Єфрем Сирійський

Примітки для священника:

У минулому, чомусь вважалося, що наша Церква була покликана жити у власному українському або, навіть, галицькому ізольованому просторі, і будь-яка місія для іноземців та нехрещених, тим, до кого ще не дійшло Слово Боже - не було нашим завданням. Скоріше, це була робота для більш зрілих церковних громад, і особливо для Римо-католицької церкви. Однак сама природа Церкви означає, що вона повинна свідчити про Христа і поділитися Доброю Новиною з іншими. Той факт, що ми продовжуємо зберігати духовні багатства київсько-візантійської традиції, не повинен бути перешкодою. Навпаки, коли наша традиція проявляється в правдивому християнському вченні і прекрасному богослужінні, ці речі свідчать про глибоко-духовне значення нашої традиції, на відміну від порожнечі сьогоднішньої матеріалістичної культури.

Сьогодні на території наших парафіяльних громад є безліч людей, які прагнуть Слова Божого. Не всі з них - українці, або українського походження. Однак, якщо ми переконані, що Христос є Спасителем людства, і єдиним шляхом до Отця, то було б дивно, якби ми не відчували обов'язку поділитися з ними скарбом нашої віри, який ми отримали через благодать Божу. Господь нагадує нам: «Ви дармо дістали, дармо й давайте» (Мт. 10:8).

Крім того, важливо створити нові парафіяльні громади, особливо серед мігрантів. Пастирське служіння в таких умовах має свої вимоги і виклики; однак це може бути великим благословенням для людей і чудовою нагодою для парохів. Наші парафії стають новим духовним домом для цих людей, можливістю взаємної допомоги, центром духовного та суспільного життя.

Питання для обговорення:

Як ми виконуємо нашу місію євангелізації на ндивідуальному рівні та як парафіяльна спільнота?

Особистий іспит совісті

Будь ласка, надрукуйте ці запитання для всіх учасників. Попросіть парафіян роздумати над цими питаннями декілька хвилин:

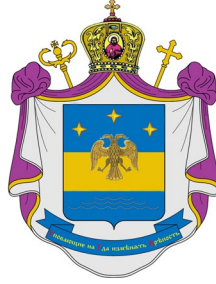
1. Чи я справді є учнем Христа?
2. Чи у моєму житті Святий Дух, Заступник, допомагає мені щодня молитися?
3. Чи я люблю Бога і ближнього?
4. Чи я особисто пропагую місійний дух у своєму житті?
5. Чи моя поведінка свідчить про те, що я християнин?
6. Чи я бажаю почати розмову про Бога, про мою віру або християнські погляди на різні соціальні питання з незнайомими людьми?

Як ми виконуємо нашу місію євангелізації на індивідуальному рівні та як парафіяльна спільнота?

Прошу надрукувати ці запитання для всіх учасників, для обговорення.

1. Чи справді наша парафіяльна громада підтримує місіонерський дух? Якщо так, то яким чином?
2. Які зміни можна зробити в нашій парафії для зміцнення свого свідчення про Христа у світі?
3. Чи сприяє наша парафія доступності, відкритості і готовності ділитися своїми духовними скарбами з усіма, хто прагне зустрітися з Христом?
4. За що саме ми тримаємося, в нашому парафіяльному житті, що нам треба повністю передати Господу, щоб наслідувати Його?
5. Де є зараз, і що потрібно зробити не тільки для того, щоб вижити, але й процвітати як парафіяльна спільнота?

В. Наважтеся мріяти

Уявіть собі: що може бути можливим для кращого виконання нашої місії як Церкви в сфері євангелізації та місійної діяльності?

Кожна людина покликана дотримуватися Євангелія, з щирим смиренням, проповідувати Слово і свідчити про Істину, навіть якщо інші перешкоджають цьому і переслідують вас до смерті.

Св. Василій Великий

Примітки для священника:

Місійний дух у парафіяльному житті

Якщо моя парафія покликана жити в місійному дусі, тоді на що нам потрібно зосередити нашу увагу? Бути місійною парафією не обов'язково означає, що її члени повинні виходити до центру міста і там проповідувати (хоча це не було б погано!). Місійна парафія повинна бути вітаючою спільнотою як для своїх вірних, так і для гостей. Спільнота світиться світлом Євангелія, вітають теплим словом всіх. Це спільнота молитви, що дає приклад чесного життя і блищить добрими справами - члени спільноти є світлом для світу, і сіллю землі (див. Матвій 5: 13-16). Ці характеристики, в першу чергу, проявляються до тих, хто до нас найближчий: до рідних і не рідних дітей, братів і сестер, матерів і батьків, до інших парафіян, до тих, хто займає посаду в громаді. Тоді ці ж ознаки знаходять своє вираження за межами парафії, до членів інших релігійних громад і конгрегацій, до цивільних органів влади і навіть до незнайомих людей, яких вони можуть зустріти вперше.

Будучи спільнотою, жива парафія слідує місіонерській діяльності нашої Церкви в інших частинах світу і здатна відгукнутись, коли потрібна допомога, і підтримати місіонерську діяльність, де б вона не була потрібна. У межах власного середовища, бути місіонером сьогодні, означає не боятися відкрито свідчити про свою віру. Жива парафія виховує своїх дітей і молодь у місіонерському дусі, щоб вони могли знати основи своєї віри, і не боялися говорити про свою віру перед іншими. Найпростіша проповідь, до якої ми можемо заохотити всіх наших вірних, - це зробити хрест, нагадуючи собі і іншим про Божу присутність: коли ми проходимо повз церкву, коли починаємо подорож (наприклад, в автобусі, поїзді). Взагалі, ми повинні задати собі дуже просте запитання: чи може хтось сказати, що я християнин, просто подивившись на мою поведінку, чи ні. Ми повинні пам'ятати, що серед нас є багато людей, які залишили Церкву з різних причин, або вони не відвідують просто тому, що їм ніколи не сказали: "Прийди та побач!" (Іван 1:46).

Найголовніше, ми повинні жити в нашій громаді, і священник повинен вести свою громаду таким чином, щоб вона була виблискувала євангельською радістю і благочестям. Зрештою, місійний дух має бути очевидний у всьому що робить парафія, тому що, коли це є ознакою присутності Бога в світі, то саме по собі проголошує Добру Новину. Коли Церква сьогодні говорить про євангелізацію, вона зазвичай знаходиться в такому широкому сенсі, що охоплює повноту християнського життя.

Наважтеся мріяти

Уявіть собі: що може бути можливим для кращого виконання нашої місії як Церкви в сфері євангелізації та місійної діяльності?

Будь ласка, надрукуйте ці запитання для всіх учасників.

Як парафіяльна спільнота ми повинні уявити: що може бути можливим для кращого виконання нашої місії як Церква в сфері євангелізації та місії протягом наступного року, двох або трьох років:

1. Як наша парафія може зрости від парафії що просто утримується до місійної парафії?
2. Що ми можемо зробити, щоб підтримати розвиток нашої парафії?
3. Як ми можемо найкраще забезпечити духовний зріст наших вірних, і підтримати їх надхнення вийти за межі своїх зон комфорту і проповідувати іншим?
4. Як ми можемо допомогти нашій парафії зростати?
5. Чи можемо ми сформувати групу вірних, які братимуть участь у наданні допомоги нашій парафії?
6. Чи можу я брати участь у заходах, які допомагають просунути мою парафію до спільноти в цілому, тим самим приводячи Христа до тих, хто відпав, і щоб створити нових учнів? (Revise this one)
7. Якщо я знаю когось або сім'ю, яка переїхала в нове місто, чи я даю парафіяльному священикові знати про це, щоб вони могли зв'язатися з ними і, можливо, сформувати нову парафію?

Практичні кроки у виконанні наших цілей євангелізації та місії.

Будь ласка, поділіться цими кроками та цілями з парафіяльною спільнотою та обговоріть їх.

Звертатися до наших сусідів

Для окремих особ/сім'ї: Чи знаємо ми когось у нашій сім'ї або колишнього прихожанина, який покинув церкву? Зверніться до цих людей і запросіть їх на Божественну Літургію в неділю. Якщо вони скажуть «ні», запитайте їх, чи буде відповідним за них помолитися. Запитайте їх, чи є конкретна особа або особливий намір, за який вони б хотіли, щоб ви помолилися.

Парафія: Духовенство та вірні повинні збиратися або на рівні Парафіальної Ради, або на новому євангелізаційному комітеті, щоб звернутися до тих, хто залишив церкву, запросивши їх назад. Це означає відправити запрошення листом і попросити їх прийти до церкви на святковий день чи іншу подію. Після того як ви надіслали запрошення, перезвоніть до них і запросіть знову.

Парафія: Після недільної Божественної Літургії, організуйте каву або сніданок, і запросіть прихожан та вірних до участі. Це допомагає будувати громаду, а відвідувачі можуть мати можливість познайомитися з парафією і людьми.

ПАРАФІЯЛЬНА СПІЛЬНОТА

Для окремих особ/сім'ї: давайте будемо свідомі про діяльність нашої парафії, яка відбувається протягом тижня, і присвятити частину нашого часу або талантів цій діяльності. Визнайте даровані Богом таланти наших дітей і заохочуйте їх ділитися цими талантами на благо нашої парафії та інших.

Парафія: Духовенство повинно заохочувати молодь у парафії, щоб ті впевнено захищали віру. Таким чином, коли вони виходять з парафії, вони можуть захищати віру і виховати нових учнів.

ЗРОСТАННЯ НАШОЇ ПАРАФІЇ

Для окремих осіб/сім'ї: Як сім'я, що ми зробили за останній рік, щоб допомогти нашій парафії вирости? Зверніться до пароха і запитайте його, яку особисту відповідальність я готовий взяти на себе в житті парафії.

Парафія: Давайте подумаємо про те, як у нашій парафії організований волонтерський рух і що ми можемо зробити краще, щоб наші парафіяни визнали свою особисту відповідальність за парафіяльну спільноту.

ПОВІДОМЛЯТИ, ЩО МИ ІСНУЄМО

Для окремих осіб/сім'ї: Як я можу скористатися соціальними мережами, щоб зв'язатися з друзями і членами сім'ї і розповісти їм про нашу церкву і віру?

Парафія: знайдемо нові способи реклами наших парафіяльних послуг (рекламні бігборди, соціальні мережі, брошури). Допоможемо парафіяльним групам знайти додаткових членів.

БЛАГОДІЙНІ ПРОЕКТИ

Для Осіб/Сімї/Парафії: Як сім'я і парафія, один раз на місяць, постановімо зайнятися певною формою благодійної діяльності на користь того, хто живе поруч і потребуючого.